

31994L0019

31.5.1994.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 135/5

DIREKTIVA 94/19/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 30. svibnja 1994.****o sustavima osiguranja depozita**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 57. stavak 2. prvu i treću rečenicu,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

u skladu s postupkom navedenim u članku 189.b Ugovora ⁽³⁾,

budući da, u skladu s ciljevima Ugovora, treba unaprijediti usklađen razvoj poslovanja kreditnih institucija u cijeloj Zajednici putem ukidanja svih ograničenja prava poslovnog nastana i slobode pružanja usluga, istovremeno povećavajući stabilnost bankarskog sustava i zaštite štediša;

budući da, kad se ukinu ograničenja poslovanja kreditnih institucija, treba uzeti u obzir situaciju do koje može doći ako depoziti u kreditnoj instituciji koja ima podružnice u ostalim državama članicama postanu nedostupni; budući da je neophodno osigurati usklađenu minimalnu razinu osiguranja depozita bez obzira gdje u Zajednici se depoziti nalazili; budući da je osiguranje depozita jednako važno kao i bonitetna pravila za ostvarenje jedinstvenog bankarskog tržišta;

budući da u slučaju zatvaranja insolventne kreditne institucije deponenti bilo koje podružnice smještene u državi članici, osim one u kojoj dotična kreditna institucija ima sjedište, moraju biti zaštićeni istim sustavom osiguranja kao i ostali deponenti te institucije;

budući da se trošak za kreditne institucije iz sudjelovanja u sustavu osiguranja ne može uspoređivati s troškom koji bi proizašao iz masovnog povlačenja bankovnih depozita, ne

samo iz kreditne institucije u teškoćama, već i iz zdravih institucija kao posljedica gubitka povjerenja štediša u zdravlje bankarskog sustava;

budući da djelovanje koje su poduzele države članice kao odgovor na preporuku Komisije 87/63/EEZ od 22. prosinca 1986. o uvođenju sustava osiguranja depozita u Zajednici ⁽⁴⁾ nije u potpunosti postiglo željeni cilj; budući da ta situacija može dovesti u pitanje pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta;

budući da Druga direktiva Vijeća 89/646/EEZ od 15. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na osnivanje i obavljanje poslovanja kreditnih institucija i o izmjeni Direktive 77/780/EEZ ⁽⁵⁾, propisuje sustav jedinstvenog odobrenja svake kreditne institucije i nadzora od strane tijela matične države članice koja je stupila na snagu 1. siječnja 1993.;

budući da podružnica više ne treba odobrenje za rad u bilo kojoj državi članici domaćinu, jer jedinstveno odobrenje vrijedi u čitavoj Zajednici, a njezinu solventnost nadziru nadležna tijela matične države članice; budući da ta situacija opravdava pokrivanje svih podružnica iste kreditne institucije osnovanih u Zajednici jedinstvenim sustavom osiguranja; budući da taj sustav može biti samo onakav kakav postoji za tu kategoriju institucije u državi u kojoj je sjedište te institucije, posebno zbog veze koja postoji između nadzora nad solventnošću podružnice i njezinog sudjelovanja u sustavu osiguranja depozita;

budući da usklađivanje mora biti ograničeno na glavne elemente sustava osiguranja depozita i u vrlo kratkom roku osigurati isplatu prema osiguranju izračunatom na temelju usklađene minimalne razine;

budući da sustavi osiguranja depozita moraju intervenirati čim depoziti postanu nedostupni;

budući da je iz pokrića posebno primjereno isključiti depozite kreditnih institucija u njihovo ime i za vlastiti račun; budući da to ne treba dovesti u pitanje pravo u okviru sustava osiguranja na poduzimanje mjera potrebnih za spašavanje kreditne institucije koja dospije u teškoće;

⁽¹⁾ SL C 163, 30.6.1992., str. 6. i

SL C 178, 30.6.1993., str. 14.

⁽²⁾ SL C 332, 16.12.1992., str. 13.

⁽³⁾ SL C 115, 26.4.1993., str. 96. i Odluka Europskog parlamenta od 9. ožujka 1994. (SL C 91, 28.3.1994.).

⁽⁴⁾ SL L 33, 4.2.1987., str. 16.

⁽⁵⁾ SL L 386, 30.12.1989., str. 1. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 92/30/EEZ (SL L 110, 28.4.1992., str. 52.).

budući da usklađivanje sustava osiguranja depozita unutar Zajednice ne dovodi samo po sebi u pitanje postojanje postojećih sustava za zaštitu kreditnih institucija, posebno osiguravanjem njihove solventnosti i likvidnosti, tako da depoziti kod takvih kreditnih institucija, uključujući njihove podružnice u ostalim državama članicama, ne postanu nedostupni; budući da za takve alternativne sustave koji imaju različitu zaštitnu ulogu nadležna tijela mogu pod određenim uvjetima smatrati da zadovoljavaju ciljeve ove Direktive; budući da će ta nadležna tijela provjeravati ispunjavanje tih uvjeta;

budući da je u nekoliko država članica sustav osiguranja depozita odgovornost profesionalnih organizacija, druge države članice imaju sustav koji je uspostavljen i reguliran na zakonskoj osnovi, a neki sustavi, iako definirani na ugovornoj osnovi, djelomično su regulirani zakonom; budući da takva raznolikost statusa predstavlja problem samo u smislu obveznog sudjelovanja u sustavu i isključenja iz sustava; budući da je stoga potrebno poduzeti korake za ograničavanje ovlasti sustava u ovom području;

budući da zadržavanje sustava u Zajednici koji pokrivaju depozite iznad iznosa utvrđenog usklađenim minimumom može, unutar istog područja, dovesti do razlika u naknadama i nejednakih konkurencijskih uvjeta između državnih institucija i podružnica institucija iz drugih država članica; budući da, kako bi se spriječili takvi nedostaci, podružnice trebaju biti ovlaštene uključiti se u sustav država domaćina kako bi svojim deponentima mogle ponuditi osiguranje istovrijedno onima koja se nude u državama u kojima se nalaze; budući da je primjereno da nakon određenog broja godina Komisija treba izvijestiti o razmjeru u kojem su se podružnice koristile ovom mogućnošću i o teškoćama na koje su one ili sustavi osiguranja nailazili u provođenju ovih odredbi; budući da se ne isključuje mogućnost da matična država članica sama ponudi takvo dopunsko osiguranje, pridržavajući se uvjeta koje takvi sustavi mogu utvrditi;

budući da poremećaje na tržištu mogu prouzročiti podružnice kreditnih institucija koje nude razine osiguranja više od onih koje nude odobrene kreditne institucije u državama članicama domaćinima; budući da nije primjereno da razina opsega osiguranja koje nude sustavi osiguranja postane instrument konkurentnosti; budući da je stoga potrebno, barem u početnom razdoblju, odrediti da razina i opseg osiguranja koje sustav matične države članice nudi deponentima u podružnicama smještenim u drugoj državi članici ne prelazi maksimalnu razinu i opseg koji se takvim sustavom nudi u državi članici domaćinu; budući da je moguće poremećaje tržišta potrebno preispitati nakon određenog broja godina na temelju prikupljenog iskustva i u svjetlu kretanja u bankarskom sektoru;

budući da ova Direktiva u načelu zahtijeva uključenje svih kreditnih institucija u sustav osiguranja depozita; budući da direktive koje reguliraju ulazak kreditnih institucija koje imaju sjedište u državi koja nije država članica, a posebno Prva direktiva Vijeća (77/780/EEZ) od 12. prosinca 1977. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na osnivanje i obavljanje djelatnosti kreditnih institucija⁽¹⁾ dozvoljavaju državama članicama da odluče žele li i pod kojim uvjetima dopustiti podružnicama kreditnih institucija poslovanje na svojim državnim područjima; budući da podružnice te vrste neće uživati slobodu pružanja usluga prema drugom stavku članka 59. Ugovora, niti pravo poslovnog nastana u državama članicama osim onih u kojima su osnovane; budući da, prema tome, država članica koja dopušta ulaz podružnicama treba odlučiti kako primjenjivati načela ove Direktive na takve podružnice u skladu s člankom 9. stavkom 1. Direktive 77/780/EEZ i potrebom zaštite deponentata i održavanja integriteta financijskog sustava; budući da je neophodno da deponenti takvih podružnica budu u potpunosti svjesni pravila o reguliranju osiguranja koja se na njih primjenjuju;

budući da s jedne strane, minimalna razina osiguranja propisana ovom Direktivom ne treba ostaviti preveliki dio depozita bez zaštite u interesu zaštite potrošača i stabilnosti financijskog sustava; budući da s druge strane ne bi bilo primjereno postaviti u Zajednici razinu zaštite koja bi u nekim slučajevima mogla poticati loše upravljanje kreditnim institucijama; budući da je potrebno uzeti u obzir troškove financiranja sustava; budući da se čini razumnim utvrditi usklađeni minimum razine osiguranja na 20 000 ECU; budući da bi mogle biti potrebne ograničene prijelazne odredbe kako bi se omogućilo da se sustavi pridržavaju tog iznosa;

budući da neke države članice nude deponentima osiguranje njihovih depozita koje premašuje iznos usklađene minimalne razine osiguranja određene u ovoj Direktivi; budući da se ne čini prikladnim tražiti da se takvi sustavi, od kojih su neki tek nedavno uvedeni u skladu s Preporukom 87/63/EEZ, mijenjaju u ovom trenutku;

budući da se državi članici mora dopustiti isključivanje određenih kategorija posebno navedenih depozita ili deponentata iz osiguranja koje pružaju sustavi osiguranja depozita, ako smatra da ne trebaju posebnu zaštitu;

budući da se u pojedinim državama članicama, kako bi se potaknulo deponente da pažljivo ispituju kvalitetu kreditne

⁽¹⁾ SL L 322, 17.12.1977., str. 30. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 89/646/EEZ (SL L 386, 30.12.1989., str. 1.).

institucije, nedostupni depoziti ne nadoknađuju u potpunosti; budući da takvu praksu treba ograničiti s obzirom na depozite ispod minimalne usklađene razine;

budući da je zadržano načelo usklađenog minimalnog ograničenja po deponentu, a ne po depozitu; budući da je stoga primjereno uzeti u obzir depozite deponenata koji ili nisu spomenuti kao vlasnici računa ili nisu jedini vlasnici; budući da se ograničenje stoga mora primjenjivati na svakog deponenta koji se može identificirati; budući da se to ne treba primjenjivati na društva za zajednička ulaganja na koja se primjenjuju posebna zaštitna pravila koja se ne primjenjuju na prethodno spomenute depozite;

budući da je informacija bitan element zaštite deponenata i mora stoga također biti predmetom minimalnog broja obvezujućih odredbi; budući da bi, međutim, neregulirana upotreba uputa koje se odnose na iznos i opseg sustava osiguranja depozita u svrhe oglašavanja mogla utjecati na stabilnost bankarskog sustava ili povjerenje deponenata; budući da države članice stoga trebaju utvrditi pravila koja ograničavaju upotrebu takvih uputa;

budući da u određenim specifičnim slučajevima, u pojedinim državama članicama u kojima ne postoje sustavi osiguranja depozita za određene vrste kreditnih institucija koje primaju izrazito mali dio depozita, uvođenje takvog sustava bi u nekim slučajevima moglo trajati dulje nego je predviđeno za prenošenje ove Direktive; budući da u takvim slučajevima može biti opravdano prijelazno odstupanje od obveze sudjelovanja u sustavu osiguranja depozita; budući da, međutim, posluju li takve kreditne institucije u inozemstvu, država članica ima pravo tražiti njihovo sudjelovanje u njezinom sustavu osiguranja depozita;

budući da u ovoj Direktivi nije neophodno uskladiti načine financiranja sustava osiguranja depozita ili samih kreditnih institucija, s obzirom na to da s jedne strane, trošak financiranja takvih programa u načelu snosi sama kreditna institucija, a s druge strane, da financijski kapacitet takvih sustava mora biti proporcionalan njihovim obvezama; budući da to, međutim, ne smije ugroziti stabilnost bankarskog sustava dotične države članice;

budući da ova Direktiva ne može imati za posljedicu odgovornost država članica ili njihovih nadležnih tijela s obzirom na deponente, ako su osigurali uvođenje i službeno priznanje jednog ili više sustava osiguranja depozita ili samih kreditnih institucija i osiguranje nadoknade ili zaštite deponenata pod uvjetima propisanim u ovoj Direktivi;

budući da je zaštita depozita važan element u ostvarenju unutarnjeg tržišta i neophodan dodatak sustavu nadzora kreditnih institucija s obzirom na solidarnost koju stvara među svim institucijama u određenom financijskom tržištu u slučaju propasti bilo koje od njih,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Za potrebe ove Direktive:

1. „*depozit*” znači svako potraživanje koje proizlazi iz sredstava stavljenih na račun ili iz privremenih stanja koja proizlaze iz uobičajenih bankovnih transakcija i koje kreditna institucija mora vratiti u skladu s primjenljivim zakonskim i ugovornim uvjetima, kao i svako dugovanje dokazano potvrdom koju je izdala kreditna institucija.

Udjeli u stambenim štedionicama u Ujedinjenoj Kraljevini i Irskoj, osim onih kapitalne prirode obuhvaćeni člankom 2., smatraju se depozitima.

Obveznice koje zadovoljavaju uvjete propisane u članku 22. stavku 4. Direktive Vijeća 85/611/EEZ od 20. prosinca 1985. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) ⁽¹⁾ ne smatraju se depozitima.

U svrhu izračunavanja potraživanja, države članice primjenjuju pravila i propise koji se odnose na prijeboj i protupotraživanje u skladu sa zakonskim i ugovornim uvjetima koji se primjenjuju na depozit;

2. „*zajednički račun*” znači račun otvoren na ime dvije ili više osoba ili preko kojeg dvije ili više osoba imaju pravo poslovati na osnovu potpisa jedne ili više tih osoba;

3. „*nedostupan depozit*” znači depozit koji je dospio i koji je naplativ ali koji kreditna institucija nije isplatila prema primjenljivim zakonskim i ugovornim obavezama, kada:

- i. su relevantna nadležna tijela utvrdila da se prema njihovom mišljenju dotična kreditna institucija za sada ne čini sposobnom, zbog razloga koji su direktno povezani s njezinom financijskom situacijom, izvršiti povrat depozita i da trenutačno nema izgleda da će to biti u stanju izvršiti.

Nadležna tijela donose tu ocjenu što je prije moguće i najkasnije 21 dan nakon što se uvjere da kreditna institucija nije isplatila dospjele i naplative depozite; ili

- ii. je sudska vlast donijela odluku zbog razloga koji su direktno povezani s financijskom situacijom kreditne institucije, a koja ima za posljedicu obustavupotraživanja

⁽¹⁾ SL L 375, 31.12.1985., str. 3. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 88/220EEZ (SL L 100, 19.4.1988., str. 31.).

deponenata od kreditne institucije, ako je ta odluka donesena prije donošenja prethodno spomenute ocjene;

4. „*kreditna institucija*” znači društvo čija se djelatnost sastoji od primanja depozita ili ostalih povratnih sredstava građana i odobravanja kredita za svoj račun;
5. „*podružnica*” znači mjesto poslovanja koje čini pravno ovisan dio određene kreditne institucije i koje direktno vrši sve ili neke od poslovnih aktivnosti svojstvene poslovanju kreditnih institucija; bilo koji broj podružnica osnovanih u istoj državi članici od strane kreditne institucije koja ima sjedište u drugoj državi članici smatra se jednom podružnicom.

Članak 2.

Sljedeće se stavke isključuju iz obveze plaćanja prema sustavima osiguranja:

- pridržavajući se članka 8. stavka 3., depoziti ostalih kreditnih institucija u njihovu korist i za njihov vlastiti račun,
- svi instrumenti koji bi se mogli definirati kao „*vlastita sredstva*” u smislu članka 2. Direktive Vijeća 89/299/EEZ od 17. travnja 1989. o vlastitim sredstvima kreditnih institucija ⁽¹⁾,
- depoziti koji proizlaze iz transakcija za koje su donesene kaznene presude za pranje novca kako je određeno člankom 1. Direktive Vijeća 91/308/EEZ od 10. lipnja 1991. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ⁽²⁾.

Članak 3.

1. Svaka država članica osigurava unutar svog državnog područja uvođenje i službeno priznanje jednog ili više sustava osiguranja depozita. Osim u situacijama predviđenim u drugom podstavku i stavku 4., nijedna odobrena kreditna institucija u toj državi članici u skladu s člankom 3. Direktive 77/780/EEZ ne može primati depozite ako nije član takvog sustava.

Međutim, država članica može izuzeti određenu kreditnu instituciju od obveze pripadanja sustavu osiguranja depozita u slučaju kada ta kreditna institucija pripada sustavu koji štiti samu kreditnu instituciju i posebno osigurava njezinu likvidnost i solventnost, na taj način osiguravajući zaštitu deponenata koja je najmanje istovrijedna onoj koju pruža sustav osiguranja depozita i koji po mišljenju nadležnih tijela ispunjava sljedeće uvjete:

- sustav mora postojati i biti službeno priznat u trenutku donošenja ove Direktive,
- sustav mora biti uspostavljen na način kojim se sprečava da depoziti kod kreditnih institucija koje pripadaju sustavu postanu nedostupni i kojim se osigurava raspoloživost sredstva potrebnih za tu namjenu,
- sustav se ne smije sastojati od jamstva koje je određenoj kreditnoj instituciji dala sama država članica ili neko od njezinih lokalnih ili regionalnih tijela,
- sustav mora osigurati obavješćivanje deponenata u skladu s uvjetima utvrđenim u članku 9.

Države članice koje se koriste ovom opcijom o tome obavješćuju Komisiju; posebno obavješćuju Komisiju o obilježjima takvih zaštitnih sustava i kreditnim institucijama na koje se primjenjuju i o eventualnim naknadnim promjenama dostavljenih informacija. Komisija o tome obavješćuje Savjetodavni odbor za bankarstvo.

2. Ako kreditna institucija ne postupa u skladu s obvezama koje proizlaze iz njenog članstva u sustavu osiguranja depozita, o tome se obavješćuju nadležna tijela koja su joj izdala odobrenje za rad koja u suradnji sa sustavom osiguranja poduzimaju sve odgovarajuće mjere, uključujući i nametanje sankcija, kako bi se osiguralo da kreditna institucija poštuje svoje obveze.

3. Ako te mjere ne osiguraju poštovanje obaveza od strane kreditne institucije, sustav može, kad nacionalno pravo dopušta isključenje člana, uz izričitu suglasnost nadležnih tijela dati obavijest najmanje 12 mjeseci unaprijed o namjeri isključivanja kreditne institucije iz članstva u sustavu. Depoziti primljeni prije isteka najavljenog roka i dalje su u potpunosti pokriveni sustavom. Ako po isteku najavljenog roka kreditna institucija nije u skladnosti s obvezama, sustav osiguranja može, opet uz izričit pristanak nadležnih tijela, izvršiti isključenje.

4. U slučajevima kad to nacionalno pravo dopušta i uz izričitu suglasnost nadležnih tijela koja su joj izdala odobrenje za rad, kreditna institucija koja je isključena iz sustava osiguranja depozita može nastaviti primati depozite ako je prije isključenja uspostavila alternativne aranžmane osiguranja kojima se deponentima osigurava razina i opseg zaštite koja je najmanje istovrijedna onoj koju pruža službeno priznati sustav.

5. Ako kreditna institucija čije se isključenje predlaže na temelju stavka 3. nije u mogućnosti uspostaviti alternative koje su u skladu s uvjetima propisanim u stavku 4., nadležna tijela koja su joj izdala odobrenje za rad odmah ga oduzimaju.

Članak 4.

1. Sustavi osiguranja depozita uvedeni i službeno priznati u određenoj državi članici u skladu s člankom 3. stavkom 1.

⁽¹⁾ SL L 124, 5.5.1989., str. 16. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 92/16/EEZ (SL L 75, 21.3.1992., str. 48.).

⁽²⁾ SL L 166, 28.6.1991., str. 77.).

primjenjuju se na deponente u podružnicama koje su osnovale kreditne institucije u ostalim državama članicama.

Do 31. prosinca 1999. ni razina niti opseg, uključujući i postotak osiguranja ne smiju premašiti maksimalnu razinu ili opseg osiguranja koje nudi sustav osiguranja na državnom području države članice domaćina.

Prije tog datuma Komisija sastavlja izvješće na temelju prikupljenog iskustva u primjeni drugog podstavka i razmatra potrebu produljenja takvih aranžmana. Ako je primjereno, Komisija upućuje prijedlog za direktivu Europskom parlamentu i Vijeću, s ciljem produljenja njihove valjanosti.

2. Kad razina i/ili opseg, uključujući postotak, osiguranja koje nudi sustav osiguranja države članice domaćina premašuje razinu i/ili opseg pokrivača predviđenog u državi članici u kojoj je kreditna institucija odobrena, država članica domaćin osigurava službeno priznati sustav osiguranja depozita na svom državnom području kojem podružnica može dobrovoljno pristupiti kako bi dopunila osiguranje koje njezini deponenti već uživaju s obzirom na njezino članstvo u sustavu osiguranja matične države članice.

Sustav kojem će pristupiti podružnica pokriva kategoriju institucije kojoj ona pripada ili koja je najbližnja onoj u državi članici domaćinu.

3. Države članice osiguravaju objektivne i općenito prihvaćene uvjete za članstvo podružnica u sustavu države članice domaćina u skladu sa stavkom 2. Pristupanje se uvjetuje ispunjenjem relevantnih obveza članstva, uključujući posebno plaćanje svih doprinosa i ostalih davanja. U provedbi ovog stavka države članice slijede opća načela određena u Prilogu II.

4. Ako podružnica kojoj je odobreno dobrovoljno članstvo prema stavku 2. ne poštuje obveze preuzete kao član sustava osiguranja depozita, o tome treba obavijestiti nadležna tijela koja su izdala odobrenje koja će, u suradnji sa sustavom osiguranja, poduzeti sve odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo poštovanje prethodno spomenutih obveza.

Ako te mjere ne osiguraju da podružnica poštuje prethodno spomenute obveze, nakon odgovarajućeg otkaznog roka od najmanje 12 mjeseci, sustav osiguranja može, uz pristanak nadležnih tijela koja su izdala dozvolu za rad, isključiti podružnicu. Depoziti primljeni prije datuma isključenja i dalje su pokriveni dobrovoljnim sustavom do datuma njihovog dospijanja. Deponenti se obavješćuju o povlačenju dopunskog osiguranja.

5. Komisija podnosi izvješće o primjeni stavaka 2., 3., i 4. najkasnije do 31. prosinca 1999. i ako je potrebno, predlaže njihove izmjene.

Članak 5.

Depoziti na računima kreditne institucije u trenutku oduzimanja odobrenja za rad te kreditne institucije u skladu s člankom 3. Direktive 77/780/EEZ i dalje su pokriveni sustavom osiguranja.

Članak 6.

1. Države članice provjeravaju imaju li podružnice osnovane od strane kreditne institucije sa sjedištem izvan Zajednice pokriće istovrijedno onom koje je propisano ovom Direktivom.

Ne učine li to, države članice mogu, pridržavajući se članka 9. stavka 1. Direktive 77/780/EEZ, odrediti da podružnice osnovane od strane kreditne institucije sa sjedištem izvan Zajednice moraju pristupiti sustavima osiguranja depozita koji su u funkciji unutar njihovih državnih područja.

2. Kreditna institucija osigurava trenutnim i potencijalnim deponentima u podružnicama koje je osnovala kreditna institucija sa sjedištem izvan Zajednice sve relevantne informacije koje se odnose na aranžmane osiguranja za osiguranje njihovih depozita.

3. Informacije navedene u stavku 2. moraju biti dostupne na službenom jeziku ili jezicima države članice u kojoj je podružnica osnovana, na način propisan nacionalnim pravom i moraju biti sastavljene na jasan i razumljiv način.

Članak 7.

1. Sustavi osiguranja depozita moraju propisati da je ukupan iznos depozita svakog deponenta osiguran do iznosa od 20 000 ECU u slučaju da depoziti postanu nedostupni.

Do 31. prosinca 1999. države članice u kojima u trenutku usvajanja ove Direktive depoziti nisu osigurani na iznos do 20 000 ECU, mogu zadržati maksimalni iznos koji propisuju njihovi sustavi osiguranja, pod uvjetom da taj iznos nije manji od 15 000 ECU.

2. Države članice mogu odrediti isključenje određenih deponentata ili depozita iz osiguranja ili im odrediti nižu razinu osiguranja. Ta su isključenja navedena u Prilogu I.

3. Ovaj članak ne sprečava zadržavanje ili donošenje odredbi koje nude više ili sve obuhvatnije osiguranje depozita. Sustavi osiguranja depozita mogu naime, uzimajući u obzir socijalne faktore, određene vrste depozita pokrivati u potpunosti.

4. Države članice mogu ograničiti osiguranje predviđeno u stavku 1. ili ono navedeno u stavku 3. na određeni postotak depozita. Međutim, osigurani postotak mora iznositi 90 % ili više ukupnih depozita kako bi iznos za isplatu po osiguranju dostigao iznos naveden u stavku 1.

5. Komisija periodično preispituje iznos naveden u stavku 1., a najmanje jednom svakih pet godina. Ako je potrebno, Komisija podnosi Europskom parlamentu i Vijeću prijedlog za direktivu radi usklađivanja iznosa navedenog u stavku 1., uzimajući posebno u obzir kretanja u bankarskom sektoru i gospodarsku i monetarnu situaciju u Zajednici. Prva se revizija provodi pet godina nakon razdoblja navedenog u članku 7. stavku 1. drugom podstavku.

6. Države članice osiguravaju da prava deponenata na naknadu mogu biti predmetom zahtjeva koji podnosi deponent protiv sustava osiguranja depozita.

Članak 8.

1. Ograničenja navedena u članku 7. staccima 1., 3. i 4. primjenjuju se na ukupne depozite kod iste kreditne institucije, bez obzira na broj depozita, valutu i lokaciju unutar Zajednice.

2. Udio svakog deponenta u zajedničkom računu uzima se u obzir kod izračunavanja ograničenja predviđenih člankom 7. staccima 1., 3. i 4.

Ako ne postoje posebne odredbe, takav se račun dijeli među deponentima na jednake dijelove.

Države članice mogu odrediti da se depoziti na računu na koji imaju pravo dvije ili više osoba, kao članovi poslovnog partnerstva, udruženja ili grupacije slične prirode bez statusa pravne osobe, mogu zbrojiti i tretirati kao sredstva jednog deponenta za potrebe izračunavanja ograničenja predviđenih u članku 7. staccima 1., 3. i 4.

3. Kad deponent nema apsolutno pravo na iznose s računa, osiguranje povlači osoba koja ima to apsolutno pravo, pod uvjetom da je ta osoba identificirana ili ju je moguće identificirati prije datuma kada nadležna tijela donesu ocjenu navedenu u članku 1. stavku 3. točki i. ili kada pravosudno tijelo donese odluku navedenu u članku 1. stavku 3. točki ii. Kad više osoba ima apsolutno pravo, kod izračunavanja ograničenja navedenih

u članku 7. staccima 1., 3. i 4. uzima se u obzir udio svake od njih u skladu s aranžmanima prema kojima se tim iznosima upravlja.

Ova se odredba ne primjenjuje na društva za zajednička ulaganja.

Članak 9.

1. Države članice osiguravaju da kreditne institucije trenutnim i potencijalnim deponentima stave na raspolaganje informacije potrebne za informiranje o sustavima osiguranja depozita kojih su ta institucija i njezine podružnice članovi unutar Zajednice ili drugih aranžmana predviđenih u članku 3. stavku 1. drugom podstavku, ili u članku 3. stavku 4. Deponente se obavješćuje o odredbama sustava osiguranja depozita ili drugih aranžmana koji se primjenjuju, uključujući iznos i opseg osiguranja koji pruža sustav osiguranja. Te informacije stavljaju se na raspolaganju u lako razumljivom obliku.

Na zahtjev se također osiguravaju informacije o uvjetima nadoknade i formalnostima koje treba izvršiti radi ostvarenja nadoknade.

2. Informacije predviđene u stavku 1. stavljaju se na raspolaganje na način propisan nacionalnim pravom na službenom jeziku ili jezicima države članice u kojoj je podružnica osnovana.

3. Države članice utvrđuju pravila kojima se ograničava upotreba u svrhe oglašavanja informacija navedenih u stavku 1., kako bi se spriječilo da takva upotreba utječe na stabilnost bankovnog sustava ili povjerenje deponenata. Države članice mogu posebno ograničiti takvo oglašavanje na činjenično upućivanje na sustav kojem određena kreditna institucija pripada.

Članak 10.

1. Sustavi osiguranja depozita moraju biti u mogućnosti izvršiti isplatu propisno provjerenih zahtjeva deponenata u odnosu na nedostupne depozite u roku tri mjeseca od dana donošenja ocjene nadležnih tijela opisane u članku 1. stavku 3. točki i. ili dana donošenja odluke sudskih tijela opisane u članku 1. stavku 3. točki ii.

2. U iznimnim situacijama i u posebnim slučajevima, sustav osiguranja može podnijeti zahtjev nadležnim tijelima za produženje tog roka. Takvo produženje ne prelazi tri mjeseca. Nadležna tijela mogu, na zahtjev sustava osiguranja, odobriti najviše dva daljnja produženja od kojih niti jedno ne prelazi tri mjeseca.

3. Sustav osiguranja se ne može pozvati na vremensko ograničenje utvrđeno u staccima 1. i 2. kako bi odbio mogućnost

osiguranja deponentu koji nije mogao pravovremeno podnijeti zahtjev za potraživanje po osiguranju.

4. Dokumenti koji se odnose na uvjete koje treba ispuniti i formalnosti koje treba izvršiti kako bi se ispunili uvjeti za isplatu po osiguranju navedeni u stavku 1. sastavljaju se detaljno na način koji je propisan nacionalnim pravom, na službenom jeziku ili jezicima države članice u kojoj se nalazi osigurani depozit.

5. Neovisno o vremenskom ograničenju utvrđenom u stavcima 1. i 2., u slučajevima kad je deponent ili bilo koja osoba koja ima pravo ili interes prema iznosima koji se drže na računu optužena za prekršaj koji proizlazi iz ili je u vezi s pranjem novca kako je utvrđeno člankom 1. Direktive 91/308/EEZ, sustav osiguranja može obustaviti sva plaćanja do donošenja sudske presude.

Članak 11.

Ne dovodeći u pitanje sva ostala prava koja mogu imati prema nacionalnom pravu, sustavi koji vrše isplatu po osiguranju imaju pravo na subrogaciju za prava deponenata u postupku likvidacije u iznosu koji je jednak njihovim isplata.

Članak 12.

Neovisno o članku 3., one institucije koje su odobrene u Španjolskoj ili Grčkoj i koje su navedene u Prilogu III. izuzete su iz obveze pripadanja sustavu osiguranja depozita do 31. prosinca 1999.

Takve kreditne institucije dužne su izričito upozoriti njihove trenutne i potencijalne deponente na činjenicu da one nisu članovi bilo kakvih sustava osiguranja depozita.

Tijekom tog razdoblja, u slučaju da takva kreditna institucija osnuje ili je osnovala podružnicu u drugoj državi članici, ta država članica može tražiti od dotične podružnice pristupanje sustavu osiguranja depozita koji se primjenjuje unutar njezinog državnog područja na temelju uvjeta koji su u skladu s onima propisanim u članku 4. stavcima 2., 3. i 4.

Članak 13.

Na popisu odobrenih kreditnih institucija koje je Komisija dužna sastaviti u skladu s člankom 3. stavkom 7. Direktive 77/780/EEZ, Komisija navodi status svake kreditne institucije u odnosu na ovu Direktivu.

Članak 14.

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 1. srpnja 1995. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnoga prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 15.

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 16.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 30. svibnja 1994.

Za Europski parlament
Predsjednik
E. KLEPSCH

Za Vijeće
Predsjednik
G. ROMEOS

PRILOG I.

Popis isključenja kako je navedeno u članku 7. stavku 2.

1. Depoziti financijskih institucija kako je određeno u članku 1. stavku 6. Direktive 89/646/EEZ.
2. Depoziti osiguravajućih društava.
3. Depoziti državnih i središnjih upravnih tijela.
4. Depoziti pokrajinskih, regionalnih, lokalnih i gradskih tijela.
5. Depoziti društava za zajednička ulaganja.
6. Depoziti mirovinskih fondova.
7. Depoziti rukovodećeg osoblja i članova uprave kreditne institucije, članova društva s osobnom odgovornošću za obveze kreditne institucije, osoba s najmanje 5 % dionica u temeljnom kapitalu kreditne institucije, osoba odgovornih za provođenje zakonske revizije računovodstvenih dokumenata kreditne institucije i deponenata sličnog statusa u ostalim društvima iste grupe.
8. Depoziti bliske rodbine i trećih osoba koji djeluju u ime deponenata navedenih pod točkom 7.
9. Depoziti ostalih društava iste grupe.
10. Depoziti kojima se ne otkriva identitet deponenta.
11. Depoziti na koje je deponent, na individualnoj osnovi, od iste kreditne institucije dobio tarife i financijske koncesije koji su pridonijeli pogoršanju njezine financijske situacije.
12. Dužnički vrijednosni papiri izdani od strane iste institucije i obveze koje proizlaze iz vlastitih akceptata i mjenica.
13. Depoziti u valutama osim:
 - onih država članica,
 - ECU.
14. Depoziti društava čija veličina ne dozvoljava sastavljanje skraćene bilance u skladu s člankom 11. Četvrte direktive Vijeća (78/660/EEZ) od 25. srpnja 1978. na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Ugovora o godišnjim financijskim izvještajima određenih tipova trgovačkih društava ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ SL L 222, 14.8.1978., str. 11. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 90/605/EEZ (SL L 317, 16.11.1990., str. 60).

PRILOG II.

Opća načela

Kada podružnica podnese zahtjev za pristupanje sustavu za dopunsko osiguranje države članice domaćina, sustav države članice domaćina bilateralno će sa sustavom matične države članice odrediti odgovarajuća pravila i postupke za isplatu nadoknade deponentima u toj podružnici. Sljedeća načela primjenjuju se kako za određivanje tih postupaka tako i za određivanje uvjeta koje treba ispuniti za članstvo, primjenljivih na takvu podružnicu (kao što je navedeno u članku 4. stavku 2.):

- (a) sustav države članice domaćina zadržava puno pravo nametnuti svoj cilj i općenito primjenljiva pravila kreditnim institucijama sudionicama sustava; on ima pravo tražiti relevantne informacije i provjeriti takve informacije kod nadležnih tijela matične države članice;
- (b) sustav države članice domaćina udovoljava zahtjevu za isplatu po dopunskoj nadoknadi na temelju izjave nadležnih tijela matične države članice o nedostupnosti depozita. Sustav države članice domaćina zadržava puno pravo provjere prava deponenta prema svojim vlastitim standardima i postupcima prije isplate dopunske nadoknade;
- (c) sustavi matične države članice i države članice domaćina dužni su uspostaviti punu međusobnu suradnju kako bi se osiguralo da deponenti primaju nadoknadu promptno i u točnom iznosu. Posebno, oni postižu dogovore o tome kako eventualna protupotraživanja, koja prema pravilima jednog ili drugog sustava mogu dovesti do prijeboja, utječu na isplatu nadoknade deponentu iz svakog od sustava;
- (d) sustavi države članice domaćina imaju pravo zaračunati podružnicama dopunsko osiguranje na odgovarajućoj osnovi koja uzima u obzir osiguranje koje se financira sustavom matične države članice. Radi olakšavanja zaračunavanja, sustav države članice domaćina ima pravo pretpostaviti da će njegova obveza u svim okolnostima biti ograničena na razliku između osiguranja kojeg on nudi i onog kojeg nudi matična država članica bez obzira na to isplaćuje li matična država članica zaista ikakvu nadoknadu za depozite koji se drže na državnom području države članice domaćina.

PRILOG III.

Popis kreditnih institucija spomenutih u članku 12.

- (a) Specijalizirane vrste španjolskih institucija čiji je pravni status trenutačno u postupku reforme, odobrene kao
- Entidades de Financiación o Factoring,
 - Sociedades de Arrendamiento Financiero,
 - Sociedades de Crédito Hipotecario;
- (b) sljedeće španjolske državne institucije:
- Banco de Crédito Agrícola, SA,
 - Banco Hipotecario de España, SA,
 - Banco de Crédito Local, SA;
- (c) Sljedeće grčke kreditne zadruge:
- Lamia Credit Cooperative,
 - Ioannina Credit Cooperative,
 - Xylocastron Credit Cooperative,

kao i niže navedene kreditne zadruge slične prirode koje su odobrene ili su u postupku dobivanja odobrenja za rad na dan usvajanja ove Direktive:

- Chania Credit Cooperative,
 - Iraklion Credit Cooperative,
 - Magnissia Credit Cooperative,
 - Larissa Credit Cooperative,
 - Patras Credit Cooperative,
 - Thessaloniki Credit Cooperative.
-